

Horisontti

kirjoittanut Ossi Hakala

ossi.hakala@aalto.fi
puh. 040 8407540

1 EXT. TEHDASALUE. LÄÄKKEIDEN HÄVITYSPISTE -- PÄIVÄ 1

Valkoinen kuorma-auto seisoo tyhjäkäynnillä tehtaan takapihalla. Kaksi DUUNARIA nostavat auton avoimesta kontista laatikoita trukille. Pakettien kyljissä lukee suurin kirjaimin: "Lääkkeitä - viallinen erä - tuhottavaksi".

Duunarit laittavat huolettomasti tupakaksi ja lähtevät rööki huulessa kärräämään laatikkoerää sisään tehtaan liukuovista. Kuorma-auto jätetään auki ja ilman vahtivaa silmää.

Kaksi hahmoa ilmestyy piilopaikoistaan. He ryntäävät kuorma-autolle, toinen heistä kiipeää sisään konttiin. Hän on OSKARI (25), narkkari ulkonäöltään. Oskari käy hätäisesti läpi paketteja kaverin viittoessa kiirehtimään. Oskari nappaa kantoon sattumanvaraisen laatikon ja hyppää ulos kontista.

Duunarit palaavat tehtaan ovista, huomaavat karkuun juoksevan kaksikon. Huutelevat perään, mutta liian myöhään.

2 EXT. HAUTAUSMAA -- PÄIVÄ 2

Kevyt syyssade ripottelee harmaalta taivaalta tummiin pukeutuneiden surijoiden seistessä avoimen haudan vierellä. PAPPI (50) pitää puhettaan samalla kun hautaan lasketaan pientä arkkua. Lapsen arkkua.

PAPPI

Minä olen ylösnousemus ja elämä.
Joka uskoo minuun, saa elää,
vaikka kuoleekin, eikä yksikään,
joka elää ja uskoo minuun, ikinä
kuole.

KATARIINA (30) katsoo arkkua ilmeettömin silmin. Vieressä vollottaa ÄITI (60), kun arkkua saatetaan hautaan.

3 EXT. HAUTAUSMAA -- PÄIVÄ 3

Hautajaiset ovat ohi. Katariina ja Äiti kävelevät vaitonaisina kohti parkkipaikkaa. Äiti rikkoo hiljaisuuden itkuisella äänellä.

ÄITI

Voi sun pientäs. Minun ainoa
lapsenlapseni. Niin nuorena
nukkui pois.

Katariina ei vastaa. Äiti puristaa käsissään krusifiksia.

ÄITI

Älä huoli, Kati. Hän on nyt
Herran luona. Taivaassa on kaikki
paremmin.

Katariinan silmiin syttyy surunsekainen raivo.

KATARIINA

Vitut sun jeesuksistas ja tunge
se risti vaikka perseeseen.

Katariina marssii pois jättäen järkyttyneen äitinsä
taakseen. Hän suuntaa läpi siististi ajetun nurmikon
vailla määränpäättä.

Päästyään näkösuojaan puun taakse Katariina kyyristyy
maahan. Kaikki suru ja tuska purkautuvat ulos äänettömänä
huutona, joka pakottaa koko kehon mutkalle.

4 INT. KATARIINAN ASUNTO. OLOHUONE -- ILTA 4

Katariina istuu yksin hiljaisessa asunnossaan. Ulkona
syyssade jatkuu tasaisena. Katariina käy läpi
valokuva-albumia. Kuvia pienestä tytöstä. Puhelin soi.
Katariina ei reagoi. Puhelin jatkaa sinnikkäästi
pirisemistään. Katariina luovuttaa ja vastaa hiljaisella
äänellä.

KATARIINA

Haloo?

5 INT. LUONTAISKAUPPA -- ILTA 5

INTERCUT WITH:

INT. KATARIINAN ASUNTO -- ILTA

Luontaiskaupassa SAARA (30), rastoitettu ja naama
lävistyksien peitossa, nojaa new age -henkisesti
sisustetun luonteistuotekauppansa tiskiini.

SAARA

Moikka hani. Saara tässä.
Soitinko pahaan aikaan?

Asunnossa Katariina huokaa ja laskee käsistään
valokuva-albumin.

KATARIINA

Mitä luulet?

SAARA (O.S.)

Äitis soitteli. Se on huolissaan
susta.

Luontaiskaupassa Saara pitelee puhelinta hartiaansa vasten avatessaan pahvilaatikkoa.

KATARIINA (O.S.)
Mitä sillä on huolehdittavaa?
Senhän elämä on Herran käsissä.

Saara tutkii paketin sisältöä, puhuu puhelimeen hajamieliseen tapaansa.

SAARA
Vieläkö sä kannat sille kaunaa?
Kirkon hautajaiset on monille iso lohtu.

Asunnossaan Katariina yrittää pitää äänensä vakaana.

KATARIINA
Just tuonlaista tekopyhyyttä mä olen halveksinut koko elämäni.

Luontaiskaupassa Saara nyökkää jollekin, jatkaa puhelua.

SAARA
Jokainen tarvii jotain mihin uskoa. Jopa sinä.

Asunnossaan Katariina sulkee vettyneet silmänsä.

KATARIINA
Mun pitää lopettaa.

SAARA (O.S.)
Mut mitä-

Katariina lopettaa puhelun. Katsoo pitkään tyhjää seinää.

6 INT. LUONTAISKAUPPA -- ILTA

6

Saara huokaisee ja laskee luurin. Sitten katsoo Oskaria, joka nyhjäyttää tiskin toisella puolella odottavaisesti.

SAARA
Saat näistä satasen.

OSKARI
Satasen? Mut-

SAARA
Mut ei mitään. Vai meinasitko yrittää kaupitella näitä monessakin paikassa?

Oskari nielee vastauksensa, nyökkää alistuvasti. Saara laskee tiskille setelinipun. Oskari tunkee sen maiharitakkinsa taskuun ja lompsii matkoihinsa. Saara jää

tarkastelemaan ostostaan: pieniä lääkerasioita. Niissä lukee 'ELOXIDI'. Pahvilaatikon kyljessä teksti "Lääkkeitä - viallinen erä - tuhottavaksi".

7 INT. PSYKIATRIN TOIMISTO -- PÄIVÄ

7

Katariina istuu upottavassa nojatuolissa. Vastapäätä on psykiatri HYRYLÄ (50), joka tarkkailee potilastaan silmälasiansa yli.

HYRYLÄ

Mistä luulet että nämä vihamieliset tunteet äitiäsi kohtaan johtuvat?

KATARIINA

Mä en vaan enää jaksa sitä sen jeesustelua. Koko elämäni mä olen saanut kuunnella samaa paskaa.

HYRYLÄ

Ja tämä hengellisyys? Mikä siinä tuntuu niin vastenmieliseltä.

KATARIINA

Se on samaa pappien kusetusta mitä se on ollut siitä alkaen kun ihminen kiipesi alas puusta.

(kasaa ajatuksiaan)

Miten voi olla, että me istutaan tässä... me jotka koostutaan samoista atomeista jotka miljardeja vuosia sitten muodostui tähtien sydämissä... ja sitten huudetaan hoosiannaa ja kumarretaan jollekin mielikuviutusolennoille. Siis mikä on pointti? Missä logiikka?

Katariina lopettaa palopuheensa tajuessaan saarnaavansa. Hiljenee. Hyrylä tekee merkinnän vihkoseensa.

8 INT. LUONTAISKAUPPA -- PÄIVÄ

8

Katariina astuu väsyneenä kauppaan. Saara kiirehtii halaamaan ystäväänsä.

SAARA

Voi sua. Näytät ihan kamalalta.

Katariina yrittää hymyillä. Astutaan peremmälle.

KATARIINA

Ajattelin ottaa jotain väsymykseen. Onko sulla vielä niitä goji-marjoja?

Saara katsoo Katariinaa hetken arvioivasti.

SAARA
Jotain parempaa.

9

INT. LUONTAISKAUPPA. TAKAHUONE -- PÄIVÄ

9

Katariina hypistelee eloxidi-rasiaa epäileväisen näköisenä.

KATARIINA
En ole kuullutkaan.

SAARA
Tää on kertaluontainen erä. Tosi hys hys.

KATARIINA
Ja mitä tää tarkalleen ottaen on?

SAARA
Okei. Kelaa tätä: sitä sanotaan 'jumalpilleriiksi'.

KATARIINA
Eiköhän tää ollut tässä.

SAARA
Ei kun odota hetki!

Saara vetää viereensä läppärinsä, lukee itsenäistä "uutissivustoa".

SAARA
Se kehitettiin alunperin hoitamaan epilepsiaa. Mut sillä olikin ihan odottamattomat vaikutukset.

KATARIINA
Tuputatko sä mulle viallisia lääkkeitä?

SAARA
Odota nyt hetki.
(jatkaa lukemista)
Sen huomattiin vaikuttavan aivojen vasempaan lohkoon. Siihen kohtaan mikä aktivoituu kun koetaan uskonnollinen fiilis.

Katariinan ilme synkkenee.

SAARA
Lääkettä ottaneet oli nähneet enkeleitä. Muuta vastaavaa. Mut
(CONT'D)

SAARA (CONT'D)

kelaa tätä: jotkut olivat nähneet
kuolleita perheenjäseniä.
Puhuneet niille.

Katariina on tyrmistynyt.

KATARIINA

Miten sä kehtaat?

SAARA

Mieti nyt jos sä voisit-

KATARIINA

Älä enää ikinä puhu mulle tästä.
Ikinä!

Katariina ryntää itkunsekaisena ulos. Saara jää jälkeen,
ei ymmärrä toisen reaktiota.

- 10 INT. KATARIINAN ASUNTO -- PÄIVÄ 10
Katariina ryntää asuntoonsa kasvot märkinä kyynelistä. Hän tajuaa vasta nyt puristavansa toisessa nyrkissään eloxidi-rasiaa. Hän marssii keittiöön ja paiskaa rasian vihaisesti roskikseen.
- 11 INT. KATARIINAN ASUNTO. MAKUUHUONE -- YÖ 11
Katariina herää painajaisesta. Paniikkikohtaus. Hän yrittää vetää ilmaa keuhkoihinsa, vääntyilee kouristuksenomaisesti.
- 12 INT. KATARIINAN ASUNTO. OLOHUONE -- YÖ 12
Katariina itkee hysteerisesti, puristaa lapsensa kuvaa rintaansa vasten. Surua kestää pitkään. Katariina jää katsomaan kuvaa. Sitten katsoo roskiksen suuntaan.
- 13 INT. KATARIINAN ASUNTO. OLOHUONE -- YÖ 13
Katariina istuu sohvalla edessään sohvapöydällä yksinäinen lääkekapseli. Hän miettii pitkään kyynelten valuessa pitkin kasvojaan. Sitten äkillisesti, kuin hukkuva oljenkorteen tarttuen, nostaa kapselin kielelleen ja nielaisee.

14 INT. KATARIINAN ASUNTO. MAKUUHUONE -- YÖ 14

Katariina vetäytyy takaisin peiton alle. Hän jää odottamaan, välillä vilkuilee ympärilleen. Vihdoin uskaltaa sulkea silmänsä. Avaa ne pian, aivan kuin saadakseen kiinni jonkin vision itse teossa. Ei mitään. Katariina huokaa.

15 EXT. KERROSTALON SISÄPIHA -- AAMU 15

Katariina aamutakissaan laskee muovipussillisen jätteitä suureen vihreään roskikseen. Hän sytyttää tupakan, värjöttelee hetken viileässä aamuilmassa. Kaijaa aamutakin taskusta eloxidi-rasian, katsoo sitä hetken, ja nakkaa sen pettyneenä roskikseen.

16 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- AAMU 16

Katariina laskee vinyylisoittimen neulan alas. Musiikkia: "The Allman Brothers Band - In Memory of Elizabeth Reed". Katariina seisoo asuntonsa yhteydessä olevassa taidestudiossa suuren kanvaasin edessä, johon on akryylein maalattu keskeneräinen abstrakti teos. Katariinalla on yllään maalin tahrimat työvaatteensa. Hän katsoo hetken teostaan kriittisesti, ja alkaa töihin.

17 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- AAMU 17

Katariina maalaa intensiivisen keskittyneesti. Pensseli sipoo tummaa maalia kanvaasiin vihaisin vedoin.

18 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- PÄIVÄ 18

Katariina istuu jakkaralla juomassa isosta mukista kahvia, pitää taukoa. Hän hieroo ohimoaan pitääkseen päänsäryn loitolla. Musiikki jatkuu. Sitten, aivan kuin sen seasta kuuluisi etäinen, häilyvä ääni.

LAPSEN ÄÄNI

...äiti...

Katariina pysähtyy. Katsoo ympärilleen, kuulostelee. Kaikki näyttää ja kuulostaa normaalilta. Katariina hieroo ohimoaan, vie kupin takaisin huulilleen. Ääni palaa, tällä kertaa aavistuksen selvempänä. Se tulee levysoittimen kaiuttimesta.

LAPSEN ÄÄNI

Äiti...!

Kahvikuppi putoaa, särkyy osuessaan lattiaan. Katariina on nostanut kätensä suunsa eteen järkytyksen merkiksi. Hän nousee ja hitaan pelokkaasti lähestyy kaiutinta. Musiikki

kovenee. Katariina painaa korvansa melkein kaiuttimeen kiinni, kuuntelee. Sävelmien välistä voi erottaa juuri ja juuri pienen lapsen itkun. Katariina pakenee ateljeesta.

19 INT. KATARIINAN ASUNTO. OLOHUONE -- PÄIVÄ 19

Katariina istuu sohvansa reunalla, keinuttelee itseään edestakaisin. Katsoo ateljeen suuntaan. On samaan aikaan pelokas ja liikuttunut.

20 INT. PSYKIATRIN TOIMISTO -- ILTAPÄIVÄ 20

Katariina käpertyneenä upottavassa nojatuolissa, puree kynsiään hautautuneena syvälle ajatuksiinsa. Hyrylä katsoo potilastaan. Hiljaisuus on syvä.

HYRYLÄ

Voit aloittaa koska vain haluat.

Katariina katsoo toista hämmentyneenä kuin olisi juuri herännyt syvästä unesta.

HYRYLÄ

Vaikutat siltä että sinulla olisi jotain mielellä?

KATARIINA

Mitä jos Jumala on meillä aivoissa? Onko se silloin olemassa?

Hyrylä on yllättynyt kysymyksestä.

HYRYLÄ

Jotkut tutkijat uskovat että kyky uskonnollisuuteen saattaa johtua hermoston luontaisesta rakenteesta, kyllä.

KATARIINA

(mutisee)

Siinä se on taas. "Uskoa".

HYRYLÄ

Niin. Jossain päin päälakilohkoa. Mistäs tämä kysymys syntyi?

KATARIINA

Jos Jumala on aivoissa... niin entä Taivas?

Katariina puhuu puoliksi itsekseen. Hyrylä katsoo häntä pitkään, tekee merkintöjä vihkoonsa.

21 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- ILTA 21

Katariina kävelee edes takaisin levysoittimensa edessä, puree peukaloaan. Vihdoin hän uskaltautuu nostamaan soittimen neulan ylös. Levy lähtee pyörimään. Katariina odottaa hetken ennen kuin laskee neulan alas. Vinyylin pehmeä rätinä ennen kuin musiikki alkaa. Sama kappale kuin aiemmin. Katariina kuuntelee intensiivisesti. Lapsen ääntä ei kuulu. Katariina nostaa neulan äkäisen turhautuneena, miettii.

22 EXT. KERROSTALON SISÄPIHA -- ILTA 22

Katariina on noussut suureen roskikseen, kaapii jätteitä etsien jotain miltein pakokauhuisesti. Vihdoin löytää etsimänsä: rypistyneen lääkerasian. Hän melkein itkee helpotuksesta. Naapurin MUMMO (70) kävelee ohi ja katsoo ihmetellen roskiksessa seisovaa Katariinaa, joka nielee ahnaasti uuden kapselin.

23 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- MYÖHÄISILTA 23

Katariina istuu nuokkuen levysoittimen äärellä. Silmänalukset ovat tummuneet. Levy on soinut loppuun, kaiuttimista kuuluu vain tasainen rapina. Katariina leikittelee väsyneesti soittimella, asettaa sormensa levykiekon keskelle, alkaa pyörittämään sitä vastasuuntaan. Musiikki soi häiriintyneesti väärinpäin.

LAPSEN ÄÄNI

...aattlop ...itiä ..atua

Katariina herää kohmeestaan silmänräpäyksessä. Jatkaa levyn soittamista väärinpäin. Lapsen ääni toistuu jälleen etäisenä. Katariina yrittää saada selvää, ottaa käteensä kynän, kirjoittaa paperille kuulemaansa. Lapsen ääni katoaa valittavana itkuna. Katariina nostaa soittimen neulan, yrittää epätoivoisesti tulkita kirjoittamaansa. Äkisti hän jäykistyy, alkaa täristä holtittomasti.

Paperilla lukee 'ÄITI AUTA POLTTAA'. Katariina peittää kauhun täyttämät silmänsä.

Suuri kanvaasi, johon Katariina aiemmin viimeisteli maalaustaan, seisoo studion keskellä. Siihen on maalattu abstrakti kuva tummanpunaisilla sävyillä. Kuin helvetin lieskat.

24 INT. KATARIINAN ASUNTO. OLOHUONE -- PÄIVÄ 24

Kännykkä pirisee, näyttö sanoo: "HYRYLÄ (PSYKIATRI) SOITTAA". Puhelin lojuu hylättynä sohvan perällä. Pirinä jatkuu itsepäisesti. Katariinan asunto on siivoton. Joka puolella on likaisia astioita, likapyykkien pinot

kumpuavat pölyiseltä lattialta. Pirinä lakkaa viimein. Puhelimen näyttö: "17 VASTAAMATONTA PUHELUA". Ovi ateljeeseen on avoin.

25

INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- PÄIVÄ

25

Katariina maalaa vimmaisesti pienelle kanvaasille. Kuva on abstrakti, tummanpunaiset sävyt uhkaavat. Loppuunajetun näköinen Katariina pysähtyy hetkeksi, kaivaa vierestään lääkerasian, taittelee muoveista setin viimeisen kapselin, nakkaa sen suuhunsa. Läheistä seinää vasten nojaa kymmeniä erikokoisia maalauksia. Jokaisessa on samat punaiset sävyt.

Katariina laskee pensselin käsistään, ja pysähtyy hetkeksi kuunnellakseen ympäristöönsä. Pelkkää hiljaisuutta. Katariina nostaa syliinsä repaleiseksi selatun Raamatun, alkaa lukemaan levottomin silmin.

Ulko-ovelta kantautuu koputus. Katariina ei reagoi. Kuuluu kun ovi avataan. Askeleita. Katariina katsoo olkansa yli hajamielisesti, ilmeensä kovettuu: se on Äiti.

ÄITI

Et ole vastannut puhelimeen.

Katariina ei vastaa, tuijottaa.

ÄITI

Talonmies päästi sisään.

Äiti katselee viilleästi ympärillään olevaa sotkua, sitten tytärtään.

ÄITI

Kaverisi Saara soitteli. Ihmiset on huolissaan susta.

(epäröivä tauko)

Mä olen huolissani...

Äiti vaikenee Katariinan katseen alla. Sitten palauttaa kasvoilleen viilleän ilmeen.

ÄITI

Olen tehnyt voitavani.

Äiti kääntyy poistua kseen. Katariina epäröi hetken ennen kuin puhuu lukien Raamatusta. Sanat tulevat nopeana tulvana, kuin jokin pato olisi sortunut.

KATARIINA

Ensimmäinen Pietarin kirje:

"Kärsihän Kristuskin ainutkertaisen kuoleman syntien tähden, syytön syyllisten puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo".

Äiti pysähtyy.

KATARIINA (JATKAA)
 "Ja niin hän myös meni ja
 saarnasi vankeudessa oleville
 hengille"
 (kääntää sivun toiseen
 kirjanmerkkiin)
 "Tuon esikuvan mukaisesti teidät
 pelastaa nyt kaste... koska
 Jumala teki kanssanne hyvän
 omantunnon liiton".

Äiti kääntyy katsomaan Katariinaa, joka puristaa Raamattua rystyset valkoisina. Äidi odottaa kysyvä ilme kasvoillaan. Katariina jatkaa suurin vaivoin.

KATARIINA
 Voiko kuolleen kastaa? Auttaako
 se? Koska on liian myöhäistä?

Äiti on hetken hiljaa.

ÄITI
 Puhutko sä Elinasta?

KATARIINA
 Jumalauta! Voiko kuolleen kastaa?

ÄITI
 Kati, sä tiedät etten mä ole
 ollut pappi enää vuosiin-

KATARIINA
 Vastaa nyt kerrankin suoraan
 saatana!

Äiti on hädissään tyttärensä äänensävyistä ja kielenkäytöstä.

ÄITI
 Elina on Taivaassa. Ei sinun
 tarvitse murehtia. Sinun pitää
 vaan uskoa...

Katariina huutaa raivosta ja paiskaa Raamatun seinään. Hän loikkaa kiinni Äitiin, ja väkisin repii tämän hiuksistaan ulos ateljeesta.

26

INT. KATARIINAN ASUNTO. OLOHUONE -- PÄIVÄ

26

Katariina repii valittavaa Äitiä eteistä kohti.

KATARIINA
 Mun ei tartte uskoa mitään kun mä
 tiedän!

Katariina vetää ulko-oven auki ja raa'asti työntää Äidin rappukäytävään. Hän paiskaa oven kiinni shokissa itkävän äitinsä edestä. Katariina huutaa yhä epätoivon sekaista raivoa ravatessaan ympäri olohuonettaan. Hän rikkoo astioita, kaataa huonekaluja. Lopulta sortuu sohvan reunalle nyyhkyttämään väsymyksen ja turhautumisen näännyttämänä.

Pienen lapsen käsi laskeutuu lohduttavasti Katariinan olkapäälle. Hän kääntyy hätkähtäen: ketään ei näy. Katariina ryömii ympäri asuntoa etsien turhaan tytärtään.

27 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- PÄIVÄ 27

Katariina ryntää lääkerasian luokse, alkaa hysteerisesti tonkimaan uutta kapselia. Kaikki lääkesetit ovat hylsyjä; kapselit ovat loppu. Katariinan silmiin syttyy uusi epätoivo.

28 INT. LUONTAISKAUPPA -- ILTAPÄIVÄ 28

Katariina ryntää sisään tyhjään kauppaan. Saara virittelee tikkailla seisoen katosta roikkuvia kristalleja, kun huomaa ystävänsä.

SAARA

Kati! Vitsi mä olen ollut huolissani kun susta ei oo kuulunu mitään. Missä sä olet oikeen ollut?

Katariina yrittää parhaansa mukaan tasata hengitystään ja vaikuttaa normaalilta.

KATARIINA

Mä tarvitsen lisää sitä lääketä. Eloxia.

Saara laskeutuu alas tikkailta. Kestää hetki ennen kuin hän tajuaa mistä puhutaan.

SAARA

Ai niin. Se jumaljuttu. No kerro: tuleeko niillä hyvät pörinät? En oo ite kokeillut vielä.

KATARIINA

Saara. Kuuntele. Missä ne on?

Katariinan vakava ääni hiljentää Saaran. Hän katsoo tutkivin silmin Katariinan sekaista olemusta.

SAARA

Ehkä on parempi että otat vaan niitä goji-marjoja.

KATARIINA

Mä en vittu halua sun vitun
goji-marjojas, mä haluan sitä
vitun eloxidia!

Saara ottaa taka-askeleen pelästyneenä, tahtomattaan vilkaisee pientä pahvilaatikkoa tiskin takana. Katse ei jää Katariinalta huomaamatta. Hän tönäisee tylästi Saaran syrjään päästäkseen laatikkoon käsiksi. Saara kaatuu hyllyä vasten ja parahtaen valahtaa lattialle. Katariina ei tätä edes huomaa, vaan kaapii laatikon pohjalta kasan lääkerasioita taskuihinsa. Hän poistuu liikkeestä katsomatta taakseen.

29 INT. KATARIINAN ASUNTO. OLOHUONE -- ILTA 29

Vasaran pauke kaikuu hämärässä huoneistossa. Ulko-ovi on naulattu umpeen laudanpätkillä. Studion oven raoista paistaa kelmeä valo. Pauke kuuluu oven takaa.

30 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- ILTA 30

Katariina naulaa huolellisesti lautoja esteeksi sisäänpääsulle. Hän hikoilee raskaasti, mutisee henkensä alla. Pysähtyy hetkeksi nielemään lääkekapselin.

31 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- ILTA 31

Katariina sytyttää paksun kynttilän. Se on yksi kymmenistä, jotka palavat pitkin ateljeeta. Ne ovat ainoa valonlähde hämärtyneessä tilassa.

32 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- ILTA 32

Katariina istuu levysoittimen äärellä, ja tarkkaavasti pyörittää levyä väärinpäin. Kuuntelee. Ei toivottua tulosta. Hän on täysin yksin.

33 INT. KATARIINAN ASUNTO. ATELJEE -- ILTA 33

Katariina on polvillaan suurimman maalauksensa edessä. Sen vieressä palaa kirkkaana pieni tulisija, kuin jokin alttari. Katariina epäröi, huojuu ajatuksissaan edestakaisin. Viimein hän antaa periksi, ja ristii kätensä. Kestää hetki ennen kuin sanat tulevat.

KATARIINA

Mä en ole ikinä rukoillut ennen.

Katariina hiljenee, miltein luopuu koko toimesta. Mutta jatkaa.

KATARIINA

Enkä ole varma rukoilenko mä
nytkään. Mä en usko mihinkään
korkeampaan, jota pitäisi
kumartaa. Siinä ei ole järkeä ja
se on väärin. Mutta tässä mä
olen. Polvillani.

Pieni hiljaisuus. Katariina nuolaisee huuliaan epävarmana
ennen kuin uskaltaa jatkaa.

KATARIINA

Mä sain Elinan parikymppisenä. En
ikinä tuntenut sen isää. Mutsi
saarnasi vastaan, mut mä pidin
sen. Se oli mun vauva.

Kyyneleet ilmestyvät Katariinan silmiin. Sanat pitää
pakottaa itkun läpi.

KATARIINA

Mä muistan kun joinain päivinä
mulla ei ollut voimia edes nousta
sängystä saati laittaa aamiaista,
niin se tuli mun viereen. Ja se
laittoi pienet kätensä mun
ympäri ja sanoi että kaikki on
hyvin äiti.

Katariinan pää painuu alas. Kyyneleet tippuvat kuivalle
lattialle.

KATARIINA

(itkuisesti, epätoivoisesti)
Mä tiedän et se on itsekästä.
Maailmassa on niin paljon
rumuutta. Mä tiedän sen kyllä.
Mutta mun on pakko pyytää. Mun on
pakko.

Katariina itkee hiljaisesti koko olemuksellaan, puristaa
kätensä yhteen entistä tiukemmin. Aika kuluu. Universumi
ei vastaa. Katariina pyyhkii räkää kasvoiltaan, sylkäisee.
Äkkikäännös vihaan.

KATARIINA

Niin justiinsa. Mitä sä tiedät...
välität. Vitun ristilläräakkuja!
Istut siellä kultaisella
valtaisuimellas! Jakelet
tuomioita.

Epätoivoon ajettu Katariina tarttuu ympärillään oleviin
lääkerasioihin, ja viskoo jokaisen niistä tulisijaan.
Liekkit ahmivat eloxidin.

KATARIINA

Sä et ole mitään! Et vittu
mitään! Sua ei edes ole olemassa!

Katariina vääntyy kasaan kuin linkkuveitsi. Kynnet raapivat kouristuksenomaisesti puista lattiaa. Katariinassa ei ole enää unssiakaan tunnetta antaa, suuntaan tai toiseen. Väsynyt nyhkytyksensä on huoneen ainoa ääni.

Rukoilijan katseen maassa ollessa maalauksensa suuri kanvaasi alkaa liikkua. Tummanpunaiset värit kierivät, kaartelevat kuin pilvet; pakenevat kauas, kauas. Vaistonvaraisesti Katariina nostaa hitaasti katseensa. Kanvaasissa kaiken punan alta sulaa esiin sinistä. Poutaisen raikkaansinistä. Pienen lapsen käsi laskeutuu lohduttavasti Katariinan olalle.

ELINA (10) katsoo rauhallisesti äitiään. Katariina katsoo takaisin kyynelten läpi. Elina hymyilee niin kuin silloin joskus, eikä äitinsä voi olla surunsakaan läpi hymyilemättä takaisin.

ELINA

Ei se mitään, äiti. Mä olen
poissa. Mutta mä olen aina
täällä.

Elina asettaa pienen kätensä äitinsä otsalle. Katariina tarttuu käteen, suutelee sitä lempeästi.

KATARIINA

Oothan siinä vielä hetken?

ELINA

Olen. Mut sitten mun pitää mennä.

Katariina nyökkää. Hänen kasvoilleen on asettunut rauha.

KATARIINA

Mä rakastan sua, pikku vesseli.

ELINA

Kyllä mä tiedän. Kaikki on hyvin
äiti.

Elina ryömii Katariinan kainaloon. Yhdessä he kääntävät katseensa suureen maalaukseen, jossa pilvet yhä kaartavat pakoon kirkkaalta taivaalta. Lopussa on vain tyhjä horisontti, eikä sille näy loppua, milloinkaan.